

Fraenkel: Jeg har vel ikke misforstaaet det ærede Medlem Hr. Rode, naar jeg mener, at han sammen med Nationalbanken hævdede, at til Guldindløselighed kunde man ikke naa, før Prisniveauet i Indland og Udland havde udlignet sig, og af samme Mening var der ogsaa andre Banker der var. Men hvis man skal vente paa det, er jeg bange for, man kommer til at vente længe, for saa længe man har den bevægelige Valuta, saa længe har man, om jeg saa maa sige, en Fjederkraft, der, alt efter Maaden, den bliver anvendt paa, kan hindre Prisudligningen, eller, hvis den vil — hvad den rimeligvis meget sjældent vil — fremme den. Og at andre Banker har sluttet sig til Nationalbankens Standpunkt, undrer mig paa ingen mulig Maade, af den simple Grund, at det er det nemmeste Standpunkt, det er allernemtest at sige: lad det hele bare gaa i Orden først, saa skal vi nok komme bagefter!

Maa jeg sige til den højtærede Statsminister, at nu bebrejdede han os, at vi i sin Tid støttede — eller skal vi ikke hellere sige: var med til at støtte — Nationalbankens nuværende Organisation. Men der er intet bevist med Hensyn til, at denne Organisation skulde være daarlig. Jeg tror, den er særdeles god, og er rede til ogsaa i 1938 at støtte en Organisation af lignende Art. Men een Ting er jo Organisationen, og en anden Ting er de Mennesker, som skal virke i denne Organisation. Hvis de er daarlige, kan det saamænd ikke nytte, om Organisationen er aldrig saa god. Organisationer er og bliver til syvende og sidst ikke andet end Rammer, om man vil Papir, det kommer an paa Menneskene, der skal udføre Gerningen i dem. Og da nu den højtærede Regering har i alt Fald een Mand siddende i denne Organisation, en Bankdirektør, som de har paa deres Kappe, finder jeg, at ham kunde de begynde at muge under, inden de bebrejdede os vort Forhold til Organisationen.

Korsgaard: Det, som gav mig Anledning til for et Øjeblik siden at bede om Ordet, var den højtærede Statsministers Udtalelse om, at Regeringen med Hensyn til Industriforholdene havde et klart og koncist Standpunkt. Jeg efterlyste da, hvori dette Standpunkt bestod, og den højtærede Statsminister svarede omtrent paa lignende Maade, som den højtærede Socialminister for nogle faa Dage siden svarede, nemlig, at der var ikke Tid til at svare paa dette Spørgsmaal. (*Socialministeren* [Borghjerg]: Nej, jeg sagde, at det

hjalp ikke Industrien, at man stod her og snakkede i 12 Timer i Træk). Nu siges der, at det ikke hjælper Industrien, at der tales 12 Timer i Træk. Deri er jeg fuldkommen enig, og derfor ønsker jeg Handling, jeg ønsker at vide: Hvad vil man? Hvad kan man, hvad tør man fra Regeringens Side? Jeg maa understrege, som jeg tidligere har gjort det, at hidtil har Regeringen overhovedet intet gjort. Den højtærede Statsministers sidste Udtalelser, som i Virkeligheden kun var Udfugter, synes ganske klart at vise, at den højtærede Statsministers Udtalelse om, at Regeringen har et klart og koncist Standpunkt, er urigtig. Hvis denne min Opfattelse ikke er rigtig, beder jeg om at faa Oplysning om Hovedlinjerne i dette Standpunkt. Jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at det for Industrien har uhyre meget mere Interesse at faa dette Standpunkt at vide end at faa en hel Række Talemaader, og naar dette Standpunkt, som sagt, er klart og koncist, lader det sig vel ogsaa udtrykke paa saa kort Tid, at man her har Tid til at høre paa en Udredning af det.

Rode: I Spørgsmaalet om Guldindløselighed tror jeg nu dog, at det ikke vil være uforstandigt at bygge noget paa, hvad Englands Bank og hvad Sveriges berømmede Bankledelse mener er muligt og gennemførligt. Med al Agtelse for det ærede Medlem Hr. Fraenkel tror jeg dog, at de nævnte Autoriteter har større Erfaring paa dette specielle Omraade end han. Derimod er det ikke urigtigt, hvad det ærede Medlem siger, at man sikkert vil komme til at vente længe, hvis man skal have Prisniveauet her i Landet tilpasset til en Krone-Paritet, og derfor finder vi for vort Vedkommende, at Krisen hurtigst vil afsluttes, hvis man kan naa til en Fæstnelse af Kronen paa et lavere Stade. Naar Redegørelsen foreligger, vil det være muligt for Rigsdagen at beslutte, at fra et bestemt Tidspunkt skal Guldindløselighed til en fastsat Værdi finde Sted, og saa vil Prisfaldet og Guldindløselighedsbeslutningen virke sammen.

Det ærede Medlem Hr. Holstein sagde, at det var beklageligt, at vi ikke kunde enes om, at Rigsdagsmænds Udtalelser var bindende. Han mente, at det offentlige Liv herhjemme og andre Steder burde kunne indrette sine økonomiske Transaktioner efter de Udtalelser om Paritetspolitikken, som er fremsat her. Ja, det er ikke urigtigt; saaledes vil mange mene, og det er just det, jeg har advaret imod, nemlig at der fra de ærede Politikeres Side fremsættes Udtalelser,